Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (yhdeksäs jaosto)

25 päivänä toukokuuta 2020*

Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta – Direktiivi 2014/24/EU – Julkiset hankinnat – Direktiivi 2014/23/EU – Palvelukonsessiot – Sellaisten tosiseikkojen ja oikeudellisten seikkojen puuttuminen, joiden perusteella voidaan antaa hyödyllinen vastaus ennakkoratkaisukysymykseen – Tutkimatta jättäminen

Asiassa C-643/19,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Tribunal Central Administrativo Norte (Pohjois-Portugalin hallinnollinen keskustuomioistuin) on esittänyt 26.7.2019 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 30.8.2019, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Resopre – Sociedade Revendedora de Aparelhos de Precisão SA

vastaan

Município de Peso da Régua,

Datarede – Sistemas de Dados e Comunicações SA:n,

Alexandre Barbosa Borges SA:n ja

Fernando L. Gaspar – Sinalização e Equipamentos Rodoviários SA:n osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (yhdeksäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja S. Rodin sekä tuomarit D. Šváby (esittelevä tuomari) ja K. Jürimäe,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian perustellulla määräyksellä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: portugali.

määräyksen

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/24/EU (EUVL 2014, L 94, s. 65), sellaisena kuin se on muutettuna 18.12.2017 annetulla komission delegoidulla asetuksella (EU) 2017/2365 (EUVL 2017, L 337, s. 19) (jäljempänä direktiivi 2014/24), 56 artiklan 1 kohdan ja 60 artiklan 4 kohdan sekä kilpailuperiaatteen tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat Resopre – Sociedade Revendedora de Aparelhos de Precisão SA (jäljempänä Resopre) ja Município de Peso da Régua (Peso da Réguan kunta, Portugali) ja jossa on kyseessä viimeksi mainitun tekemällä sopimuksella annettu maa-alueiden hyödyntämistä pysäköintimittareiden asentamista ja hyödyntämistä varten koskeva toimeksianto.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Direktiivi 2014/23

3 Käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26.2.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU (EUVL 2014, L 94, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 18.12.2017 annetulla komission delegoidulla asetuksella (EU) 2017/2366 (EUVL 2017, L 337, s. 21) (jäljempänä direktiivi 2014/23), 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä annetaan hankintaviranomaisten ja hankintayksiköiden noudattamia hankintamenettelyjä koskevat säännöt käyttöoikeussopimuksen osalta, jonka ennakoitu arvo ei alita 8 artiklassa säädettyä kynnysarvoa.”

4 Direktiivin 2014/23 5 artiklassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

1) ’käyttöoikeussopimuksilla [eli konsessioilla]’ a alakohdan määritelmän mukaisia käyttöoikeusurakoita taikka b alakohdan määritelmän mukaisia palvelujen käyttöoikeussopimuksia [eli palvelukonsessioita]:

– –

b) ’palvelujen käyttöoikeussopimuksella’ rahallista vastiketta vastaan tehtyä kirjallista sopimusta, jolla yksi tai useampi hankintaviranomainen tai hankintayksikkö siirtää muiden kuin a alakohdassa tarkoitettuja käyttöoikeusurakoita koskevien palvelujen tarjoamisen ja hallinnoimisen yhdelle tai useammalle talouden toimijalle ja jossa siirtämisen vastikkeena on joko yksinomaan palvelujen käyttöoikeus [eli oikeus hyödyntää palveluja] tai tällainen oikeus ja maksu yhdessä.”

5 Mainitun direktiivin 8 artiklan, jossa vahvistetaan kynnysarvo ja konsessioiden ennakoidun arvon laskentamenetelmät, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Tätä direktiiviä sovelletaan käyttöoikeussopimuksiin, joiden arvo on vähintään 5 548 000 euroa.

2. Käyttöoikeussopimuksen arvo on hankintaviranomaisen tai hankintayksikön arvioima sopimuksensaajan sopimuksen voimassaoloaikana tuottama kokonaisliikevaihto ilman arvonlisäveroa vastikkeena sopimuksen kohteena olevasta urakasta tai palveluista sekä tavaroista, jotka ovat liitännäisiä urakkaan ja palveluihin nähden.”

Direktiivi 2014/24

6 Direktiivin 2014/24 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tällä direktiivillä vahvistetaan hankintaviranomaisten noudattamia hankintamenettelyjä koskevat säännöt sellaisia hankintasopimuksia ja suunnittelukilpailuja varten, joiden ennakoitu arvo ei alita 4 artiklassa säädettyjä kynnysarvoja.”

7 Mainitun direktiivin 2 artiklan 1 kohdassa, jonka otsikko on ”Määritelmät”, säädetään seuraavaa:

”Tässä direktiivissä tarkoitetaan

– –

5. ’hankintasopimuksilla’ rahallista vastiketta vastaan tehtyjä kirjallisia sopimuksia, jotka on tehty yhden tai useamman talouden toimijan ja yhden tai useamman hankintaviranomaisen välillä ja joiden tarkoituksena on rakennusurakoiden toteuttaminen, tavaroiden toimittaminen tai palvelujen suorittaminen;

– –”

8 Mainitun direktiivin 3 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos on kyse sekamuotoisista hankintasopimuksista, joihin sisältyy tavarahankintasopimusten, rakennusurakkasopimusten ja palveluhankintasopimusten sekä käyttöoikeussopimusten osatekijöitä, sekamuotoinen sopimus on tehtävä tämän direktiivin mukaisesti edellyttäen, että sopimuksen sen osan, joka muodostaa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvan hankintasopimuksen, 5 artiklan mukaisesti laskettu ennakoitu arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 4 artiklassa vahvistettu asiaankuuluva kynnysarvo.”

9 Saman direktiivin 4 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Tätä direktiiviä sovelletaan hankintoihin, joiden ennakoitu arvo ilman arvonlisäveroa on yhtä suuri tai suurempi kuin seuraavat kynnysarvot:

– –

c) 221 000 euroa keskushallintoa alemmalla tasolla toimivien hankintaviranomaisten tekemien tavarahankinta- ja palveluhankintasopimusten tai tällaisten viranomaisten järjestämien suunnittelukilpailujen osalta; – –

– –”

10 Direktiivin 2014/24 56 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Hankintasopimukset on tehtävä 67–69 artiklan mukaisesti vahvistetuin perustein, edellyttäen että hankintaviranomainen on tarkistanut 59–61 artiklan mukaisesti, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tarjous on hankintailmoituksessa, kiinnostuksen vahvistamispyynnössä ja hankinta-asiakirjoissa esitettyjen vaatimusten, ehtojen ja perusteiden mukainen, ottaen tapauksen mukaan huomioon 45 artikla;

b) tarjouksen on esittänyt tarjoaja, jota ei ole suljettu pois menettelystä 57 artiklan mukaisesti ja joka täyttää hankintaviranomaisen 58 artiklan ja tapauksen mukaan 65 artiklassa tarkoitettujen syrjimättömyyssääntöjen ja -perusteiden mukaisesti vahvistamat valintaperusteet.

Hankintaviranomaiset voivat päättää olla tekemättä hankintasopimusta kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen jättäneen tarjoajan kanssa, jos ne ovat todenneet, ettei tarjous ole 18 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen sovellettavien velvoitteiden mukainen."

11 Mainitun direktiivin 60 artiklan 4 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Talouden toimijoiden teknisestä pätevyydestä voidaan antaa näyttö yhdellä tai useammalla liitteessä XII olevassa II osassa luetelluista tavoista rakennusurakoiden, tavaroiden tai palvelujen luonteen, määrän tai laajuuden ja käyttötarkoituksen mukaan."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

12 Ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että ennakkoratkaisukysymys on esitetty asiassa, jossa on kyseessä Peso da Réguan kunnan tekemä sopimus maa-alueiden hyödyntämisestä pysäköintimittareiden asentamista ja hyödyntämistä varten. Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin luokittelee mainitun sopimuksen "hankintasopimukseksi, jonka kohteena on maa-alueiden hyödyntämistä koskeva konsessio".

13 Tarjouspyyntöasiakirjoissa vahvistettiin sopimuksentekoperusteeksi tekijä "Ratkaisun tekninen ja toiminnallinen soveltuvuus", johon kuului 86 perustavanlaatuista osatekijää. "Ratkaisun teknisen ja toiminnallisen soveltuvuuden" osoittamiseksi tarjoajia kehotettiin osallistumaan esittelytilaisuuteen. Tässä tilaisuudessa tarjoajien oli esiteltävä toimitettava ohjelmisto ja laitteisto osoittaakseen, että tarjouspyyntöasiakirjoissa vahvistettuja ehtoja ja edellytyksiä noudatettiin, sekä tarjousten ominaisuudet. Jos hankintaviranomainen katsoi esittelytilaisuudessa, että tarjoaja täytti johonkin näistä 86 osatekijästä liittyvät vaatimukset, tarjoaja sai tästä osatekijästä 10 pistettä. Jos tarjoaja ei osoittanut täyttävänsä edellytettyjä vaatimuksia tai ei voinut esitellä toimitettavaa ohjelmistoa ja laitteistoa, sille annettiin vain yksi piste tämän osatekijän osalta.

14 Resopre, joka ei osallistunut esittelytilaisuuteen, sai yhden pisteen tekijän "Ratkaisun tekninen ja toiminnallinen soveltuvuus" kunkin 86 osatekijän osalta. Peso da Réguan kunta valitsi sopimuspuoleksi Datarede – Sistemas de Dados e Comunicações SA:n, joka oli osallistunut esittelytilaisuuteen.

15 Resopre riitautti Tribunal Administrativo e Fiscal de Mirandelassa (Mirandelan hallinto- ja verotuomioistuin, Portugal) sopimuksentekoperusteen pätevyyden. Se väitti tässä yhteydessä, että esittelytilaisuutta koskeva vaatimus vastasi teknistä pätevyyttä koskevan vähimmäisvaatimuksen asettamista, että ohjelmiston ja laitteiston esittelyn tarkoituksena ei ollut yksilöidä kokonaistaloudellisesti edullisinta tarjousta ja että mainitulla vaatimuksella loukattiin suhteellisuusperiaatetta ja kilpailuperiaatetta. Resopre totesi erityisesti, että sille olisi aiheutunut huomattavia kustannuksia toimitettavan pysäköintimittarin prototyypin kehittämisestä. Tribunal Administrativo e Fiscal de Mirandela katsoi, että kyseisen ohjelmiston ja laitteiston esittely edellytti 9 148–9 648 euron suuruista investointia toimijoilta, joilla ei ollut vielä tällaista ohjelmistoa ja laitteistoa, ja että Resopren kanne oli hylättävä. Resopre teki kanteensa hylkäävästä ratkaisusta valituksen ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle.

16 Tässä tilanteessa Tribunal Central Administrativo Norte (Pohjois-Portugalin hallinnollinen keskustuomioistuin) on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko Euroopan unionin oikeuden (erityisesti direktiivin 2014/24 56 artiklan 1 kohdan ja 60 artiklan 4 kohdan sekä kilpailuperiaatteen) mukaista, että hankintasopimuksen tekemistä edeltävään hankintamenettelyyn, jonka kohteena on konsessio maa-alueiden hyödyntämiseksi lyhytaikaiseen maksulliseen pysäköintiin varattujen alueiden järjestämiseksi ja hyödyntämiseksi sekä kunnan voimassa olevan järjestyssäännön määräysten noudattamisen valvomiseksi, liittyvässä hankintaohjelmassa määrätään, että tarjoajien on esiteltävä toimitettava ohjelmisto ja laitteistot (pysäköintimittarit) osoittaakseen näin tarjouspyyntöasiakirjoihin sisältyvien ehtojen ja edellytysten täyttymisen sekä tarjousten ominaisuudet, ja asetetaan sopimuksentekoperuste, joka liittyy tekijään ’Ratkaisun tekninen ja toiminnallinen soveltuvuus’ ja jota arvioidaan kyseisen esittelyn perusteella (ks. hankintaohjelman 16 ja 17 kohta)?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tutkittavaksi ottaminen

17 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohdan mukaan unionin tuomioistuin voi, jos ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian perustellulla määräyksellä asian käsittelyä jatkamatta.

18 Tätä määräystä on sovellettava nyt käsiteltävässä asiassa.

19 Unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan olettamana on, että kansallisen tuomioistuimen niiden oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen perusteella, joiden määrittämisestä se vastaa ja joiden paikkansapitävyyden selvittäminen ei ole unionin tuomioistuimen tehtävä, esittämillä unionin oikeuden tulkintaan liittyvillä kysymyksillä on merkitystä asian ratkaisun kannalta. Unionin tuomioistuin voi jättää tutkimatta kansallisen tuomioistuimen esittämän pyynnön ainoastaan, jos on ilmeistä, että pyydetyllä unionin oikeuden tulkitsemisella ei ole mitään yhteyttä kansallisessa tuomioistuimessa käsiteltävän asian tosiseikkoihin tai kohteeseen, jos ongelma on luonteeltaan hypoteettinen taikka jos unionin tuomioistuimella ei ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi antaa hyödyllisen vastauksen sille esitettyihin kysymyksiin (määräys 7.7.2016, Sá Machado & Filhos, C-214/15, ei julkaistu, EU:C:2016:548, 28 kohta).

20 Kuten unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 94 artiklasta ilmenee, unionin tuomioistuimen on voitava löytää ennakkoratkaisupyynnöstä selostus niistä tosiseikoista, joihin ennakkoratkaisukysymys perustuu, sekä yhteys näiden tosiseikkojen ja kysymyksen välillä. Niinpä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on ennen asian saattamista unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi todettava sellaiset tarpeelliset seikat, joiden perusteella voidaan tarkistaa unionin johdetun oikeuden tai primaarioikeuden toimen sovellettavuus (ks. vastaavasti määräys 7.7.2016, Sá Machado & Filhos, C-214/15, ei julkaistu, EU:C:2016:548, 37 kohta).

21 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyyntö ei kuitenkaan sisällä sellaisia tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, joiden perusteella unionin tuomioistuin voisi todeta direktiivin 2014/24, jonka tulkintaa pyydetään, sovellettavuuden.

22 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan esitetty kysymys koskee ”hankintasopimusta, jonka kohteena on maa-alueiden hyödyntämistä koskeva konsessio”. Ennakkoratkaisupyynnöstä ei siten käy selvästi ilmi, onko pääasiassa kyseessä olevaa sopimusta pidettävä palvelukonsessiona tai hankintasopimuksena. Yhtäältä ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on esittänyt kysymyksensä direktiivin 2014/24 perusteella, jota sovelletaan ainoastaan hankintasopimuksiin. Toisaalta unionin

tuomioistuimen käytettävissä olevasta asiakirja-aineistosta ja erityisesti Peso da Réguan kunnan julkaisemasta ilmoituksesta näyttää ilmenevän, että kyseinen sopimus on palvelukonsessio, jota säännellään direktiivillä 2014/23.

23 Tässä yhteydessä on muistutettava, että direktiivin 2014/24 2 artiklan 1 kohdan 5 alakohdan mukaan ”hankintasopimuksilla” tarkoitetaan vastiketta vastaan tehtyjä kirjallisia sopimuksia, jotka on tehty yhden tai useamman talouden toimijan ja yhden tai useamman hankintaviranomaisen välillä ja joiden tarkoituksena on rakennusurakoiden toteuttaminen, tavaroiden toimittaminen tai palvelujen suorittaminen.

24 Sitä vastoin direktiivin 2014/23 5 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan palvelukonsessiolla tarkoitetaan vastiketta vastaan tehtyä kirjallista sopimusta, jolla yksi tai useampi hankintaviranomainen tai hankintayksikkö siirtää muiden kuin käyttöoikeusurakoita koskevien palvelujen tarjoamisen ja hallinnoimisen yhdelle tai useammalle talouden toimijalle ja jossa siirtämisen vastikkeena on joko yksinomaan oikeus hyödyntää sopimuksen kohteena olevia palveluja tai tällainen oikeus ja maksu yhdessä.

25 Tästä seuraa, että kun viranomainen antaa palvelujen tarjoajan tehtäväksi maksullisen yleisen pysäköintialueen hallinnoinnin, ja kun palvelujen tarjoaja saa vastikkeena korvauksen kolmansien kyseisen pysäköintialueen käytöstä maksamina määrinä, kyse on julkisia palveluja koskevasta konsessiosta, johon ei sovelleta direktiiviä 2014/24 (ks. vastaavasti tuomio 13.10.2005, Parking Brixen, C-458/03, EU:C:2005:605, 43 kohta).

26 Näin ollen jos Peso da Réguan kunta maksaa käsiteltävässä asiassa sopimuspuoleksi valitulle korvauksen pysäköintimittarien toimittamisesta ja pysäköinnin valvontapalveluista, tätä varten tehtyä sopimusta on pidettävä hankintasopimuksena. Jos kyseinen kunta sitä vastoin antaa maa-aluetta koskevan konsession, jotta sopimuspuoleksi valittu voi asentaa pysäköintimittareita ja hyödyntää niitä omalla vastuullaan ja omaan lukuunsa, tehtyä sopimusta on pidettävä palvelukonsessiona.

27 On myös todettava, että hankintasopimusta, johon sisältyy tavaranhankintasopimusten, rakennusurakkasopimusten ja palveluhankintasopimusten sekä konsessioiden osatekijöitä, on pidettävä direktiivin 2014/24 3 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdassa tarkoitettuna sekamuotoisena hankintasopimuksena. Näin on muun muassa sellaisen kunnan osalta, joka yhtäältä hankkii pysäköintimittareita sopimuspuoleksi valitulta tekemällä tavarahankintasopimuksen ja toisaalta antaa konsessiolla saman sopimuspuoleksi valitun tehtäväksi niiden hyödyntämisen.

28 Nyt käsiteltävässä asiassa on niin, että vaikka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kuvailee yksityiskohtaisesti, miten riidanalaista sopimuksentekoperustetta sovelletaan sopimuksentekomenettelyssä, se ei kuitenkaan selosta sopimuksessa määrättyjä korvaustapoja eikä myöskään yksilöi toimijaa, joka vastaa kyseessä olevien pysäköintimittareiden hyödyntämiseen liittyvästä riskistä.

29 Näin ollen yhtäältä unionin tuomioistuin ei voi varmuudella määrittää, onko ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen pyytämä direktiivin 2014/24 tulkinta hyödyllinen tälle tuomioistuimelle sen ratkaistessa sen käsiteltäväksi saatettua asiaa.

30 Toisaalta on muistutettava, että ennakkoratkaisupyyntö on ainoa asiakirja, joka annetaan tiedoksi Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 23 artiklassa tarkoitetuille osapuolille. Koska esitetyn kysymyksen sanamuodon voidaan tulkita koskevan sekä konsessiota että hankintasopimusta, jäsenvaltioiden hallitukset ja muut osapuolet eivät voi esittää tehokkaasti huomautuksiaan mainitun 23 artiklan mukaisesti (ks. vastaavasti määräys 30.6.2016, ERDF, C-669/15, ei julkaistu, EU:C:2016:509, 16 ja 20 kohta ja määräys 23.11.2017, Cunha Martins, C-131/17, ei julkaistu, EU:C:2017:902, 12 kohta).

31 On kuitenkin muistutettava, että ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella on edelleen mahdollisuus esittää uusi ennakkoratkaisupyyntö sitten kun se pystyy esittämään unionin tuomioistuimelle kaikki tiedot, joiden perusteella tämä voi antaa ratkaisunsa (määräys 7.6.2018, easyJet Airline, C-241/18, ei julkaistu, EU:C:2018:421, 20 kohta).

32 Tässä tarkoituksessa on hyödyllistä muistuttaa ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle, että julkisten hankintojen ja konsessioiden tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetuissa unionin direktiiveissä säädettyjä erityisiä menettelyjä sovelletaan ainoastaan sopimuksiin, joiden arvo ylittää kussakin kyseessä olevassa direktiivissä nimenomaisesti säädetyn kynnysarvon. Kyseisten direktiivien sääntöjä ei näin ollen sovelleta hankintasopimuksiin, joiden arvo ei yllä direktiiveissä vahvistettuun kynnysarvoon (ks. analogisesti määräys 7.7.2016, Sá Machado & Filhos, C-214/15, ei julkaistu, EU:C:2016:548, 29 kohta). Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on näin ollen mainittava ennakkoratkaisupyynnössä pääasiassa kyseessä olevan sopimuksen arvioitu arvo ja tarkistettava, ylittääkö se kynnysarvon, josta säädetään konsessioiden osalta direktiivin 2014/23 8 artiklassa ja julkisten hankintojen osalta direktiivin 2014/24 4 artiklassa.

33 Direktiivin 2014/24 sovellettavuus voisi johtua myös Portugalin oikeudessa tehdystä suorasta ja ehdottomasta viittauksesta tämän direktiivin säännöksiin. Samoin sellaisten julkisten hankintojen tekemiseen, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, sovelletaan kuitenkin EUT-sopimuksessa vahvistettuja perustavanlaatuisia sääntöjä ja yleisiä periaatteita, erityisesti yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ja kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaatetta sekä niistä johtuvaa avoimuusvelvollisuutta, jos näihin toimenpiteisiin liittyy varma rajat ylittävä intressi (ks. vastaavasti määräys 7.7.2016, Sá Machado & Filhos, C-214/15, ei julkaistu, EU:C:2016:548, 33, 35 ja 37 kohta). Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin ei tässä yhteydessä voi vain tyytyä esittämään unionin tuomioistuimelle seikkoja, joiden perusteella on mahdollista, ettei varman rajat ylittävän intressin olemassaoloa suljeta pois, vaan sen on päinvastoin toimitettava tiedot, jotka ovat omiaan osoittamaan sen olemassaolon (tuomio 6.10.2016, Tecnoedi Costruzioni, C-318/15, EU:C:2016:747, 22 kohta).

34 On riittävää todeta, että ennakkoratkaisupyynnössä ei ole tietoja sopimuksen arvioidusta arvosta eikä kansallisista oikeussäännöistä, joista voitaisiin johtaa suora ja ehdoton viittaus unionin oikeuteen, eikä myöskään muita seikkoja, joiden perusteella unionin tuomioistuin voisi päätellä varman rajat ylittävän intressin olemassaolon. Jos oletetaan, että kyseinen sopimus on hankintasopimus, unionin tuomioistuimella ei kuitenkaan ole tiedossaan niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, jotka ovat tarpeen, jotta se voisi todeta, että unionin oikeutta sovelletaan pääasiassa.

35 Kaiken edellä esitetyn perusteella on todettava, että työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohdan nojalla nyt käsiteltävänä olevan ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

Oikeudenkäyntikulut

36 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (yhdeksäs jaosto) on määrännyt seuraavaa:

Tribunal Central Administrativo Norten (Pohjois-Portugalin hallinnollinen keskustuomioistuin) 26.7.2019 tekemällään päätöksellä esittämän ennakkoratkaisupyynnön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

Allekirjoitukset